

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 783

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 15 septembrie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI	
123. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 225 din 12 martie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.310. — Ordin al ministrului sănătății, interimar, pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare a prevederilor art. 703 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății referitoare la medicamentele utilizate pentru rezolvarea unor nevoi speciale, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 85/2013	5
1.416. — Ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene pentru modificarea Ordinului ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 5.980/2025 privind aprobarea Schemei de ajutor <i>de minimis</i> având ca obiectiv dezvoltarea întreprinderilor sociale prin acordarea de sprijin pentru creșterea durabilă și crearea de locuri de muncă în cadrul Programului Tranziție justă 2021-2027	6–7
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
2. — Hotărâre privind alegerea președintelui Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România, a membrilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România și a auditorului statutar al Camerei Auditorilor Financiari din România	7–8

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE**

**pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 134/2024
privind aprobarea componenței numerice și nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1303 din 22 decembrie 2024, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La anexa nr. II — Componența Comisiei pentru constituționalitate, domnul senator Păduraru Răducu-Adrian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul doamnei senator Tănăsescu Alina-Elena — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 14 septembrie 2026, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIHAI COTEȚ

București, 14 septembrie 2026.
Nr. 123.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 225****din 12 martie 2026**

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (5) și (7)
din Codul de procedură penală**

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Andrei Grigoraș	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ghiță Țunea în Dosarul nr. 3.176/290/2021 al Judecătoriei Reșița și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.963D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal ca inadmisibilă, iar în subsidiar ca neîntemeiată. În susținerea inadmisibilității arată că autorul excepției solicită, pe de o parte, modificarea prevederilor legale criticate, iar, pe de altă parte, consacrarea unei anumite interpretări a dispozițiilor art. 68 alin. (5) din Codul de procedură penală, în sensul că sintagma „poate” din cuprinsul acestora ar trebui înțeleasă ca instituind o obligație în sarcina judecătorului investit cu soluționarea cererii de abținere sau recuzare. În susținerea caracterului neîntemeiat al excepției invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 230 din 27 aprilie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.176/290/2021, **Judecătoria Reșița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Ghiță Țunea într-o cauză având ca obiect plângerea formulată în condițiile art. 340 din Codul de procedură penală, cauză în care petentul a formulat cerere de recuzare a judecătorului de cameră preliminară investit cu soluționarea acesteia.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că dispozițiile art. 68 alin. (1) din Codul de procedură penală, care prevăd că cererea de recuzare a judecătorului de cameră preliminară se soluționează de un judecător de la aceeași instanță, încalcă prevederile art. 21 din Constituție, întrucât impun judecătorului investit cu soluționarea incidentului procedural să facă aprecieri cu privire la conduita unui coleg din cadrul aceleiași instanțe judecătorești. Se apreciază, mai ales cu privire la cazul de incompatibilitate prevăzut de art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, că se impune adoptarea unei noi soluții legislative care să prevadă soluționarea cererii de recuzare de către o altă instanță egală în grad din circumscripția aceleiași curți de apel. Cu privire la criticile de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 68 alin. (5) din Codul de procedură penală, se susține că sintagma „poate” din cuprinsul acestor dispoziții legale generează o situație de ambiguitate în ceea ce privește desfășurarea procesului penal și lasă la aprecierea arbitrară a judecătorului investit cu soluționarea cererii de recuzare aplicarea unui principiu fundamental al procesului penal, respectiv contradictorialitatea. Se susține că, pentru motivul de recuzare prevăzut de art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală — existența unei suspiciuni rezonabile că imparțialitatea judecătorului este afectată —, sintagma „poate” din cuprinsul art. 68 alin. (5) din același cod trebuie interpretată în sensul în care ascultarea procurorului, a subiecților procesuali principali, a părților și a persoanei a cărei recuzare se solicită este obligatorie. Referitor la criticile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, se susține că atribuirea competenței de a se pronunța asupra cererii de recuzare unui singur judecător, fără a fi reglementată o cale de atac, contravine dreptului la un proces echitabil. Astfel, în vederea respectării exigențelor prevăzute de art. 21 alin. (3) din Constituție, se impune ca încheierea prin care se soluționează recuzarea să fie supusă unei căi ordinare de atac.

6. **Judecătoria Reșița** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare nu privește fondul cauzei. Reiterează că Parlamentul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, căile de atac și condițiile exercitării acestora, iar procedura reglementată de dispozițiile legale criticate este în concordanță cu prevederile constituționale. Totodată, apreciază că procedura de soluționare a cererii de recuzare, astfel cum este reglementată de legiuitor, se justifică prin nevoia de a se evita tergiversarea soluționării fondului cauzei.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este, în principal, inadmisibilă, întrucât autorul acesteia tinde la o modificare a dispozițiilor legale referitoare la procedura de soluționare a cererii de recuzare, iar, în subsidiar,

neîntemeiată. În susținerea netemeinicii arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, fiind constatată conformitatea dispozițiilor legale criticate cu prevederile constituționale privind dreptul la un proces echitabil. Cu privire la critica referitoare la lipsa unei căi de atac împotriva încheierii prin care se soluționează cererea de recuzare, arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judiciare sau la toate căile de atac, astfel încât soluția legislativă criticată nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil și accesului liber la justiție. Invocă, în susținerea netemeinicii sesizării, jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 276 din 24 aprilie 2018 și Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 19 mai 2005, pronunțată în Cauza *Steck-Risch și alții împotriva Liechtensteinului*, paragraful 48.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 68 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

„(1) *Abținerea sau recuzarea judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară se soluționează de un judecător de la aceeași instanță.*

(...)

(5) *Soluționarea abținerii sau recuzării se face, în cel mult 24 de ore, în camera de consiliu. Dacă apreciază necesar pentru soluționarea cererii, judecătorul sau completul de judecată, după caz, poate efectua orice verificări și poate asculta procurorul, subiecții procesuali principali, părțile și persoana care se abține sau a cărei recuzare se solicită.*

(...)

(7) *Încheierea prin care se soluționează abținerea ori recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac.”*

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală, Curtea reține că acestea au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, analizând critici similare, Curtea a pronunțat Decizia nr. 271 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 29 iulie 2018, paragrafele 15-17, și Decizia nr. 276 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 11 iulie 2018, paragrafele 14, 15 și 17, prin care, pentru următoarele considerente, a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate invocate.

14. În esență, prin deciziile precitate, Curtea a reținut că procedura de soluționare a cererii de recuzare nu îmbracă forma unui contencios care să reclame un tratament jurisdicțional, ci este vorba despre o chestiune de administrare a actului de justiție. Cu alte cuvinte, procedura asupra cercetării și judecării

cererii de recuzare este o procedură incidentală, al cărei obiect este cu totul distinct de obiectul propriu al procesului penal la care se referă, această procedură nu are caracter jurisdicțional penal în sens material, ci caracter administrativ-judiciar, iar actele ce se îndeplinesc în această procedură, după ritualul procesului penal, îi dau un caracter jurisdicțional numai în sens formal.

15. Cu privire la competența de soluționare, Curtea a arătat că, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, Codul de procedură penală reglementează două etape de soluționare a cererii de recuzare. Astfel, în primul rând, potrivit art. 67 alin. (5) din Codul de procedură penală, cererea de recuzare este supusă unei etape de examinare a admisibilității în principiu, realizată de judecătorul sau de completul de judecată în fața căruia a fost formulată cererea. În cazul în care se constată admisibilitatea în principiu a cererii de recuzare, aceasta este trimisă spre soluționare unui alt judecător sau unui alt complet de judecată din cadrul aceleiași instanțe.

16. De asemenea, Curtea a reținut că reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri. În aceste condiții, Curtea a constatat că soluționarea cererilor de recuzare trebuie însoțită, de asemenea, de dezideratul asigurării celerității acestei proceduri, tocmai pentru a nu se impieta asupra soluționării în ansamblu a cauzei. De altfel, Curtea a observat că, potrivit tezei a doua a alin. (5) al art. 68 din Codul de procedură penală, dacă apreciază necesar pentru soluționarea cererii, judecătorul sau completul de judecată, după caz, poate efectua orice verificări și poate asculta procurorul, subiecții procesuali principali, părțile și persoana care se abține sau a cărei recuzare se solicită. Curtea a reținut, totodată, că, deși procedura soluționării cererii de recuzare este în principiu nepublică, nimic nu împiedică partea care a formulat cerere de recuzare ca, în cazul prezentării la termenul stabilit, să depună concluzii scrise la dosarul cauzei sau chiar să își susțină prin avocat cererea.

17. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, Curtea observă că și acestea au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, fiind analizate critici similare celor invocate în prezenta cauză prin Decizia nr. 531 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 23 noiembrie 2017, și Decizia nr. 651 din 1 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din

3 ianuarie 2017, prin care excepția a fost respinsă ca neîntemeiată. În motivarea soluției sale Curtea a statuat, în esență, că, potrivit Constituției, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Așa încât, Curtea a constatat că susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât nu stabilesc o cale de atac împotriva încheierii prin care se soluționează recuzarea, nu este întemeiată. Constituția nu cuprinde prevederi care să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, statuând în art. 129 că acestea se exercită „în condițiile legii”. Accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. De asemenea, reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție (Decizia nr. 271 din 24 aprilie 2018, precitată, paragraful 19).

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor precitate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. În aceste condiții, având în vedere cele reținute, Curtea constată că dispozițiile art. 68 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală reglementează un cadru procedural adecvat în materia recuzării, care asigură respectarea exigențelor imparțialității, fără a aduce atingere accesului liber la justiție sau dreptului părților la un proces echitabil. Soluționarea cererii de recuzare de către un alt judecător sau complet de judecată din cadrul aceleiași instanțe, precum și caracterul definitiv al încheierii pronunțate în această materie constituie expresia opțiunii legiuitorului pentru asigurarea celerității procedurii și a bunei administrări a justiției.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ghiță Țunea în Dosarul nr. 3.176/290/2021 al Judecătoriei Reșița și constată că dispozițiile art. 68 alin. (1), (5) și (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Reșița și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 martie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Andrei Grigoraș

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare a prevederilor art. 703 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății referitoare la medicamentele utilizate pentru rezolvarea unor nevoi speciale, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 85/2013

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.310 R/14.09.2026 al Direcției farmaceutice și dispozitive medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 703 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, interimar, emite următorul ordin:

Art. I. — Normele de aplicare a prevederilor art. 703 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății referitoare la medicamentele utilizate pentru rezolvarea unor nevoi speciale, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 85/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 14 februarie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În situația prevăzută la alin. (2), precum și în cazul în care se constată o discontinuitate în aprovizionarea pieței, Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România (ANMDMR) semnalează, în termen de 2 zile lucrătoare, acest fapt direcției de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și solicită comisiilor de specialitate transmiterea referatului de justificare medicală și estimarea necesarului pentru o perioadă de până la 12 luni de utilizare. În vederea fundamentării necesarului, ANMDMR poate solicita Casei Naționale de Asigurări de Sănătate informații suplimentare, inclusiv date privind istoricul consumului înregistrat pentru medicamentul respectiv.”

2. La articolul 11, alineatul (2²) se abrogă.

3. La articolul 12¹, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12¹. — (1) În termen de 3 zile lucrătoare de la solicitarea ANMDMR, comisiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Casa Națională de Asigurări de Sănătate, în situația în care au fost solicitate acesteia informații suplimentare, au obligația de a comunica către ANMDMR informațiile prevăzute la art. 11 alin. (2¹), corespunzător perioadei solicitate de aceasta.

(2) În termen de maximum 3 zile lucrătoare de la primirea referatului de justificare medicală, ANMDMR publică pe site-ul propriu, la secțiunea dedicată, anunțul prin care solicită distribuitorilor comunicarea către direcția de specialitate din

cadrul Ministerului Sănătății a intenției privind obținerea unei autorizații privind furnizarea de medicamente pentru nevoi speciale pentru unul sau mai multe medicamente.

.....
(4) Distribuitorul comunică direcției de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și ANMDMR, în interiorul perioadei prevăzute la alin. (3) lit. b), informații referitoare la termenul în care medicamentul poate fi pus pe piață de la primirea autorizației privind furnizarea de medicamente pentru nevoi speciale.”

4. La articolul 14, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Autorizația se acordă pentru cantitatea comunicată conform art. 12¹ de comisiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, cu o durată egală cu cea pentru care s-a estimat necesarul, dar care să nu depășească 12 luni. ANMDMR poate elibera o autorizație privind furnizarea de medicamente pentru nevoi speciale inclusiv în situația în care, pentru același medicament sau pentru un echivalent farmaceutic, există o astfel de autorizație valabilă, iar deținătorul acesteia a comercializat cel puțin 70% din cantitatea pentru care i s-a acordat autorizația.”

5. La articolul 14, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alineatul (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) ANMDMR monitorizează permanent situația stocurilor aferente medicamentelor autorizate pentru nevoi speciale și în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la atingerea pragului de 70% din cantitatea autorizată, în situația în care constată că, în continuare, medicamentul respectiv nu poate fi asigurat pe piață prin canalele obișnuite de distribuție și comercializare, se adresează comisiilor de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății în vederea verificării și susținerii necesarului estimat anterior și informează Ministerul Sănătății, prin direcția de specialitate, asupra acestui fapt.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății, interimar,
Cseke Attila-Zoltán

MINISTERUL INVESTIȚIILOR ȘI PROIECTELOR EUROPENE

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 5.980/2025 privind aprobarea Schemei de ajutor *de minimis* având ca obiectiv dezvoltarea întreprinderilor sociale prin acordarea de sprijin pentru creșterea durabilă și crearea de locuri de muncă în cadrul Programului Tranziție justă 2021-2027**

Având în vedere prevederile:

— Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

— Deciziei de punere în aplicare a Comisiei C(2022) 8.703 final din 24.11.2022 de aprobare a programului „Dezvoltare durabilă și tranziție justă” pentru sprijin din partea Fondului european de dezvoltare regională, a Fondului de coeziune și a Fondului pentru o tranziție justă în cadrul obiectivului „Investiții pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică din România”, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de:

— Avizul Consiliului Concurenței nr. RG 13.355 din 18.08.2026;

— Referatul de aprobare al Direcției generale Program Dezvoltare durabilă și Tranziție justă nr. G2026-116.664 din 7.09.2026,

în temeiul art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul investițiilor și proiectelor europene emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 5.980/2025 privind aprobarea Schemei de ajutor *de minimis* având ca obiectiv dezvoltarea întreprinderilor sociale prin acordarea de sprijin pentru creșterea durabilă și crearea de locuri de muncă în cadrul Programului Tranziție justă 2021-2027, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1186 și 1186 bis din 22 decembrie 2025, se modifică după cum urmează:

1. Titlul ordinului va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind aprobarea Schemei de ajutor de minimis având ca obiectiv dezvoltarea întreprinderilor sociale prin acordarea de sprijin pentru creșterea durabilă și crearea de locuri de muncă în cadrul Programului Dezvoltare durabilă și Tranziție justă 2021-2027”

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aproba Schema de ajutor *de minimis* având ca obiectiv dezvoltarea întreprinderilor sociale prin acordarea de sprijin pentru creșterea durabilă și crearea de locuri de muncă în cadrul Programului Dezvoltare durabilă și Tranziție justă 2021-2027, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. În anexă, titlul va avea următorul cuprins:

„Schemă de ajutor de minimis având ca obiectiv dezvoltarea întreprinderilor sociale prin acordarea de sprijin pentru creșterea durabilă și crearea de locuri de muncă în cadrul Programului Dezvoltare durabilă și Tranziție justă 2021-2027”

4. În anexă, la articolul 16 litera a), a doua liniuță va avea următorul cuprins:

„— achiziționarea de echipamente tehnologice, utilaje, instalații de lucru, mobilier, echipamente informatice, de natura mijloacelor fixe, respectiv bunurile din categoria obiectelor de inventar ce au o valoare mai mare de 2.500 lei și o durată normală de funcționare mai mare de un an, încadrabilă în una dintre subgrupele Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004, cu modificările ulterioare, cu excepția mijloacelor de transport, și care nu fac obiectul categoriilor de cheltuieli neeligibile prevăzute la art. 21;”.

5. În anexă, la articolul 19, punctul 1) va avea următorul cuprins:

„1) Cheltuieli cu echipamente, dotări și active corporale, reprezentând cheltuieli cu procurarea de bunuri de natura mijloacelor fixe și/sau din categoria obiectelor de inventar ce au o valoare mai mare de 2.500 lei și o durată normală de funcționare mai mare de un an, încadrabile în una dintre subgrupele Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004, cu modificările ulterioare, inclusiv utilaje, echipamente tehnologice și funcționale care nu necesită montaj și echipamente de transport așa cum sunt ele clasificate în clasa 2.3.6 „Utilaje și instalații de transportat și ridicat” (subgrupa 2.3 „Mijloace de transport”) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, cu modificările ulterioare. Se includ cheltuielile pentru

achiziționarea utilajelor și echipamentelor și echipamentelor tehnologice cu montaj, cu condiția ca acestea să nu facă obiectul categoriilor de cheltuieli neeligibile prevăzute la art. 21.”

6. În anexă, la articolul 21, litera o) va avea următorul cuprins:

„o) cheltuielile pentru procurarea de bunuri care, potrivit legii, intră în categoria obiectelor de inventar, cu excepția bunurilor ce au o valoare mai mare de 2.500 lei și o durată normală de funcționare mai mare de un an, încadrabilă în una dintre

subgrupele Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004, cu modificările ulterioare, și nu fac obiectul categoriilor de cheltuieli neeligibile prevăzute la art. 21;”.

7. În tot cuprinsul ordinului, sintagma „Program Tranziție justă” se înlocuiește cu sintagma „Program Dezvoltare durabilă și Tranziție justă”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

București, 11 septembrie 2026.
Nr. 1.416.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

**privind alegerea președintelui Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România,
a membrilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România și a auditorului statutar
al Camerei Auditorilor Financiari din România**

În temeiul prevederilor:

— art. 6 alin. (3) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 4, 5, art. 6 alin. (2), (7) și (9) și art. 8 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 2/2018, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 83/2026 privind stabilirea datei la care se va desfășura Conferința de organizare a alegerilor pentru președintele Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România, membrii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România și auditorul statutar al Camerei Auditorilor Financiari din România;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 182/2026 privind organizarea, convocarea și aprobarea ordinii de zi a Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România pentru alegerea președintelui Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România, a membrilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România și a auditorului statutar al Camerei Auditorilor Financiari din România, organizată în format fizic în data de 12 septembrie 2026;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 184/2026 privind aprobarea Normelor pentru desfășurarea alegerilor pentru președintele Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România, membrii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România și auditorul statutar al Camerei Auditorilor Financiari din România, în cadrul Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România organizată în data de 12 septembrie 2026, la sală, cu prezența fizică a auditorilor financiari cu drept de vot,

Conferința Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunită la data de 12 septembrie 2026, adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — În urma votului valabil exprimat de către membrii Camerei Auditorilor Financiari din România cu drept de vot la Conferința Camerei organizată în data de 12 septembrie 2026, au fost aleși:

I. președinte al Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România, domnul Bunget Ovidiu-Constantin;

II. membri ai Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România:

- a) doamna Călugăreanu Rodica — membru;
- b) domnul Ardeleanu Iulian — membru;
- c) domnul Rus Mircea Iosif — membru;

d) domnul Groza Dan Alexandru — membru;

e) doamna Ialomițianu Liliana — membru;

f) doamna Sobolevschi David Maria Iulia — membru;

g) doamna Bîrsan Doina — membru;

h) domnul Dascalu Maricel — membru;

i) doamna Lazăr Alexandra — membru;

j) domnul Toma Marian — membru;

III. auditor statutar al Camerei Auditorilor Financiari din România, Societatea ECOVIS ROMANIA — S.R.L.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial a României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Adrian Popescu

Iași, 12 septembrie 2026.
Nr. 2.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

